

NS Csatakiáltás

#201

1 / 2024 (135)

Lexikon - Michael Kühnen

60 - WAR

A szokásos atrocitáspropaganda egyik leggyakoribb vádja az, hogy a nemzetiszocializmus háborút jelent, és hogy a Nemzetiszocialista Német Munkáspárt a háború kirobbantásában látja a célját, vagy tette ezt a múltban. Ezek az állítások tényszerűen tarthatatlanok, és csak ürügyként szolgálnak az NSDAP üldözésére és betiltására a háború utáni Németországban.

A nemzetiszocializmus tudományos doktrínája - a biológiai humanizmus - a létért folytatott küzdelmet az öröklődés és a differenciálódás mellett a legfontosabb biológiai természeti törvénynek nyilvánítja az emberi közösség életében, és a nemzetiszocializmus ezzel igazolja politikai célját, a legjobbak állandó kiválasztásának harc útján történő elérését, egy olyan nemzeti elit kialakítását, amelyben a jövő magasabb rendű emberisége testesül meg. A nemzetiszocializmus is a faji harcban ismeri fel a világtörténelem mozgató elvét, és azt a faji elkülönítés politikájával és a faji törvények segítségével vezeti (lásd még Faj). Végül pedig a nemzetiszocializmus a népfaj megőrzésének és fejlődésének előfeltételévé nyilvánítja az elegendő életterület

megszerzését és megőrzését.

Történelmileg vitathatatlan, hogy egy nemzetnek és felelős vezetésének mindezen biológiailag pozitív és szükséges feladatait (létért való küzdelem, szelekció, faji elkülönülés, életterek stb.) a (győztes) háború segítette elő. Így kell érteni az ókori görög filozófus, Hérakleitosz híres szavát is: "A háború minden dolog atyja".

Az első világháború azonban már bebizonyította, hogy a modern technikai tömegpusztító fegyverek korában a háború már nem egy biológiailag pozitív csatát jelent a biológiailag legerősebbek későbbi győzelmével, hanem minden érintett nép számára mínusz szelekcióhoz vezet. Európa hanyatlása és dekadenciája a 20. század második felében lényegében ennek a mínusz szelekciónak köszönhető, amelyet az első felében a két világháború okozott. Az NSDAP és vezetője, Adolf Hitler, mint az első világháború frontkatonája, ezt korán felismerte, ezért igyekezett elkerülni a háborút, és csak a népfaj megőrzéséhez és fejlődéséhez szükségessé vált életterekért folytatott háborút nyilvánította etikailag indokoltnak (lásd még: Etika).

A liberális kapitalizmus világpolitikai éjszakai rendszere a demokráciáival és a háttérben a cionizmussal 1939/50 JdF-ben háborút robbantott ki, és a nemzetiszocialista Németországot, amely csak az életteréért és a bolsevizmus ellen akart háborút vívni keleten, egy új világháborúra kényszerítette. Ennek következtében az új nemzedék nemzetiszocializmusa ma a liberális kapitalizmust tekinti fő ellenségnek, lemondott a keleti terjeszkedés gondolatáról, és azt a meggyőződést vallja, hogy az atomkorszakban a háború a belátható jövőben végleg megszűnt a szelekció értelmében vett harc és a politika eszköze lenni. Időközben egy nép, sőt általában az emberi faj öngyilkossági veszélyévé vált.

A nemzetiszocializmus azonban változatlanul a harcot önmagában pozitív biológiai szükségszerűségnek tekinti, amelyet azonban már nem lehet és nem is szabad háborúként vívni. Anélkül, hogy elítélné a küzdelmet, amely az élethez tartozik, és amelynek vége csak a halált jelzi, a nemzetiszocializmus ma jobban, mint valaha, békemozgalomnak, az egyetlen igazi békéért - az igazságosság békéjéért és a népek önrendelkezési jogáért - folytatott küzdelem közösségének tekinti magát, olyan békének, amely lehetővé teszi és biztosítja faji megmaradásukat és fejlődésüket, valamint újra lehetővé teszi a pozitív szelekciót.

61 - HÁBORÚS BŰNÖSSÉG HAZUGSÁG

Az az állítás, hogy a második világháború kitöréséért kizárólag vagy elsősorban a nemzetiszocialista Németország volt felelős, vagy hogy a nemzetiszocializmus alapvetően háborúra törekedett, és ezért bűnöző volt, az európai zsidóság elleni holokauszt hazugságával együtt az ellenséges kegyetlenségi propaganda egyik legnépszerűbb vádja. Valójában a revizionista történetírás már régóta megerősítette,

hogy Németország mindkét világháborúban nagyrészt vétlen volt. Az ellenséges atrocitáspropaganda elleni védekezés azonban nem az Új Front gondolat-közösségének propagandájának feladata, hanem a népnevelésre (párton belül: képzésre) marad.

Ehelyett az Új Front büszkén ismeri el azt a nemzetiszocialista felismerést, hogy a harc minden emberi élet és közösségi élet, valamint minden fejlődés döntő törvénye, és hogy a katonáskodás harcos életszemlélete a nemzetiszocialista emberiség vezérelve volt, van és marad. Ugyanilyen világosan kijelenti azonban, hogy az atomkorszakban a háború nem lehet többé a politika eszköze, ezért el kell utasítani, miközben még a nem atomkorszakban sem volt és marad soha öncél, hanem mindig csak eszköz egy cél eléréséhez, és etikailag csak annyiban indokolt, amennyiben egy nép vagy faj fajának megőrzését és fejlődését segíti elő, de akkor nem, ha veszélyezteti őket (lásd még Etika).

A nemzetiszocializmus tehát nem jelent háborút. A nemzetiszocializmus a béke, amely csak a népek önrendelkezési joga alapján lehetséges egy biztonságos és elégséges életterületen. Az Új Front számára az ehhez vezető út a semlegesség politikája, a Kelet felé irányuló nemzeti politika és a Negyedik Birodalom mint nagy európai rend létrehozására való törekvés (lásd még Európa). Az aktív nemzeti békepolitika a legjobb és leglátványosabb cáfolata a háborús bűnösség hazugságának.

62 - KULTURÁLIS FORRADALOM

A kulturális forradalom a nemzetiszocialista forradalomnak az a része, amely a hatalmi-politikai harc szintje alatt kizárólag azáltal fordul a mai mínuszos világ dekadenciája ellen, hogy tömegeket mozgósít bizonyos társadalmi sérelmek, események és szokások ellen, és ezáltal megváltoztatja az élethez és az élethez való hozzáállást. A kulturális forradalom alapvető életszemlélete a lázadás.

A kulturális forradalom célja tehát nem a hatalmi viszonyok, hanem a viselkedés és a hozzáállás megváltoztatása, és ezzel megteremti az alapot a nemzetiszocialista párt tartós hatalomgyakorlásához (lásd: Nemzetiszocialista Német Munkáspárt.). A kulturális forradalomnak két szakasza különböztethető meg - a Nemzeti Szocialista Párt hatalomátvétele előtt és után.

A hatalomátvétel előtt a kulturális forradalom - a hatalom megszerzésére irányuló politikai harcon túl - mozgósítja a tömegeket a burzsoá, dekadens életmód (lásd burzsoázia) ellen, a lázadásig fokozza a sérelmekkel való elégedetlenséget, és így vezeti a népet a forradalom szükségességének felismeréséhez. A BRD-ben a kulturális forradalom elsősorban az amerikanizmus ellen irányul, amely a jelenlegi fő erő és az árja faj dekadenciájának fő felelőse (lásd árja). Összességében ez a német kulturális forradalmat az Új Front taktikájának fontos részévé teszi.

A hatalomátvétel után a kulturális forradalom megőrzi a lázadás szellemét, különösen az ifjúság körében, ezzel megakadályozza a nemzetiszocialista népi állam nagyhatalommá (lásd állam) degenerálódását, és az Új Rend megvalósulásáig formálja a felnövekvő nemzedékek életszemléletét. A kulturális forradalom mottója:

A LÁZADÁS JOGOS!

Programszerűen a német kulturális forradalom az NSDAP pártprogramjának 23. pontjában rögzül.

63 - HABITAT

Az önrendelkezési jog magában foglalja a fajok, népek és etnikai csoportok jogát a túléléshez, a magasabb fejlődéshez (a fajok megőrzéséhez és fejlődéséhez) és a szabadsághoz. Ennek előfeltétele a biztonságos és elegendő élettér. Ezért követeli a Nemzetiszocialista Német Munkáspárt a pártprogramjának 3. pontjában, hogy a német népet tápláló földet és termőföldet - más szóval elegendő életteret.

Egy élőhely akkor elegendő, ha biztosítja a faj megőrzését, a faj fejlődését és az emberek szabadságát az élelem és a nyersanyagok terén - más szóval, ha az önellátás révén függetlenséget tesz lehetővé. Egy számbelileg nagy nép esetében ez csak egy nagyszabású rend kiépítésével - egy birodalom létrehozásával - lesz lehetséges.

Az Új Front, mint a leendő, újonnan alapított NSDAP magja, a német nép számára elegendő életteret biztosítandó, a Negyedik Birodalom megteremtésére törekszik, mint az európai élettér nagyszabású rendezésére, amely magában foglalja Nyugat- és Kelet-Európát, az arab települési területet, Perzsiát és Törökországot (lásd még: arabok, törökök és párszik). Az Új Front elutasít minden imperializmust és háborút, mint politikai eszközt. A Negyedik Birodalomnak inkább olyan nagyszabású rendnek kell lennie, amely lehetővé teszi, hogy minden résztvevő nép - a germán, római és szláv népek családjai, valamint Észak-Afrika, Kis-Ázsia és a Közel-Kelet népei - szabad nemzeteket alkossanak, hogy egy közös élettérben megőrizzék és fejlesszék fajukat:

Nem faji káosz és fajkeveredés, ahogyan azt az internacionalizmus különböző eretnkségei hirdetik, hanem az élet sokféleségét tiszteletben tartó szabad nemzetek birodalma (lásd még megkülönböztetés, faji elkülönítés és faji törvények), a béke és igazságosság rendje.

64 - ÉLETVÉDELEM

A nemzetiszocialista életvédelmi politika magában foglalja a környezetvédelemmel és az emberrel mint természetes lényel való törődést, ahogyan azt a biológiai

humanizmus, mint a nemzetiszocializmus tudományos ismeretelmélete meghatározta. Ennek megfelelően az élet védelme a környezetvédelem és a faji higiénia, és azt a célt szolgálja, hogy a nép szabad és egészséges legyen egy egészséges és természetes környezetben.

Így a nemzetiszocializmus mindenekelőtt a materializmus életromboló magatartása és az emberi egyenlőség ideológiai dogmatizmusa ellen fordul, de minden más, a környezetet romboló, a fajokat és népeket biológiai és kulturális dekadenciába - és így a nemzethalálba - sodró magatartás és szemlélet ellen is. Az élet védelmének eszméjével a nemzetiszocializmus ideológiai és biopolitikai célja az Új Front politikai taktikájával párosul.

E taktika két központi eleme a környezetpusztítás elleni küzdelem és a külföldi beszivárgás elleni küzdelem. Az Új Front tehát mutatis mutandis megismétli a Nemzetiszocialista Német Munkáspárt taktikáját a harc első időszakában, amely a nacionalizmust (az "ősjobboldali" tábor forradalmi áramlatát) és a szocializmust (a "baloldali" tábor forradalmi áramlatát) egyesítette a nemzetiszocializmusban, és ezzel olyan politikai dinamikát indított el, amelynek robbanó ereje lehetővé tette és előrevitte a nemzetiszocialista forradalmat.

Hasonlóképpen, a mai BRD-ben a külföldi beszivárgás (állítólag "jobboldali" kérdés) és a környezetpusztítás (állítólag "baloldali" kérdés) problémája az uralkodó rendszer két legfontosabb és potenciálisan rendszerromboló válságterülete. Az Új Front ezeket az "élet védelme" kulcsszó alatt fogja össze, stratégiája szerint összekapcsolja a nemzetiszocializmus melletti elkötelezettséggel, és ezzel hosszú távon olyan forradalmi dinamikát is elindít, amely végzetesen érinti a liberális kapitalizmust, hiszen az természeténél fogva képtelen a népközösség ilyen jellegű életproblémáinak megoldására.

65 - TÖRVÉNYESSÉG

A nemzetiszocializmus államelmélete szigorúan megkülönbözteti a törvényességet és a legitimitást.

Jogi minden olyan állam, amely hatalompolitikai szempontból abban a helyzetben van, hogy alkotmányt érvényesítsen, és arra építve általánosan kötelező jogrendet hozzon létre. Amennyiben ez az állam lehetővé teszi, hogy a Nemzeti Szocialista Párt (lásd: Nemzetiszocialista Német Munkáspárt) e rend keretein belül kampányolhasson és dolgozhasson eszméiért és céljaiért, akkor elismeri ezt a törvényességet, és e keretek között harcol:

A nemzetiszocialista párt jogi forradalomra törekszik!

A BRD-ben az Új Front gondolközösség a követeléseivel és államreform-programjával megteremti ennek feltételeit. Csak ott, ahol az uralkodó törvényesség már nem hagy értelmes teret a legális pártmunkának, a párt illegális harcot

folytat, egészen a vérfarkas fegyveres ellenállásáig.

Ha tehát egy állam jogszerűsége kizárólag hatalmának kérdése, akkor legitimitása létjogosultságától függ. Az állam nem öncélú, hanem eszköz a cél eléréséhez! A nemzetiszocialista meggyőződés szerint azonban az állam létjogosultsága csakis az ember- és fajfajta megőrzése és fejlesztése lehet. Ez a cél önmagában is legitimitást ad egy államnak. Ezenkívül a saját nép történelmének és hagyományainak tiszteletben tartása, valamint a nép tömegének egyetértése az állam legitimitásának előfeltétele. Jogszerű tehát az az állapot, hogy:

1. a nemzeti történelem és hagyományok örökösének és megőrzőjének tekinti magát;
2. az emberek beleegyezésére támaszkodhat;
3. elkötelezett a túlélés és a fajjal és a természettel összhangban álló magasabb fejlődés mellett, és ebben látja életcélját.

Ebből következik, hogy a ma Németországban uralkodó rendszerek egyike sem legitim. E háború utáni rend hatalmi-politikai törvényszerűségével szemben az Új Front az NSDAP mint politikai élcsapat és mint a német nemzet akaratának hordozója (lásd még Akarat) ideológiai alapú legitimitását állítja. A törvényesség és a törvényesség összeolvadása csak a nemzetiszocialista Volksstaatban történik meg, amely beleolvad az Új Rendbe.

66 - LIBERALIZMUS

A liberalizmus az individualizmus politikai ideológiája, és az utóbbihoz hasonlóan a felvilágosodás forradalmának eredménye.

Míg a felvilágosodás törekvése - az egyén megszabadítása a középkori dogmatizmus láncaitól és függőségeitől - teljesen jogos és szükséges volt, addig a liberalizmus a maga részéről hamar természetellenes dogmatizmusba torkollott, és mindezekelőtt az emberek egyenlőségének dogmáját állította fel. A liberalizmus továbbá a szabadságot az autonóm és önfelelős egyén határtalanságaként értelmezi, amely megkülönböztetés nélkül bármely emberi lény lehet vagy válhat. A liberalizmus így feloldotta a régi árja hagyomány maradványait, és a dekadencia motorjává vált. A liberalizmus azóta a legmérgezőbb és legértelmetlenebb materializmus és a totális értékrelativizmus politikai álarca:

A liberalizmus az észnek álcázott esztelenség!

A liberalizmus politikailag a nyugati típusú demokráciában valósul meg, amelynek ez a társadalmi formája, és a kapitalizmus gazdasági formájával együtt a liberális kapitalizmust, a mai nyugati civilizáció dekadens mínuszos világának társadalmi és gazdasági rendjét alkotja.

A nemzetiszocializmus a szabadság eszméje révén győzi le a liberalizmust, a liberalizmus által formált nyugati típusú demokrácia pedig a népközösség eszméje révén. A nemzetiszocializmus által formált szabad és közösséghez kötött személyiség így győzedelmeskedik a liberalizmus által formált, manipulált, egyszerre elszigetelt és elbizakodott egyéniség felett.

67 - LIBERÁLIS KAPITALIZMUS

A liberális kapitalizmus az a társadalmi és gazdasági forma, amely a burzsoázia természetét és jellegét tükrözi, és politikai megfelelőjét a nyugati típusú demokráciában találja meg. A liberális kapitalizmus a materialista életszemléletből fakad, így elősegíti a dekadenciát, és ezért az amerikanizmus és a világalomra való törekvés szolgálatában a fejlett népek és fajok pusztulását idézi elő.

A liberális kapitalizmusban a liberalizmus társadalmi formája és a kapitalizmus gazdasági formája együttesen halálos mérget alkot a szabad népek túlélése és fajuknak és természetüknek megfelelő magasabb rendű fejlődésük ellen. A liberalizmus és a kapitalizmus elkerülhetetlen szövetségesek, mivel a liberalizmus esztelensége és értékrelativizmusa olyan gazdasági formát támogat, amelynek egyetlen törekvése a pénz birtoklása, míg fordítva, a kapitalizmus az ember legalantasabb ösztöneire - irigység, önzés, nyereségvágy - való állandó hivatkozással elősegíti azt a materializmust, amelyen a liberalizmus mérgező virágként virágzik.

A nemzetiszocializmus forradalma a szabadság és a nemzeti közösség eszméi révén győzi le a liberalizmust, a kapitalizmust pedig a kamat rabságának megtörésével, a munka- és erőlködés nélküli jövedelmek megszüntetésével a völkisch-szocializmus elvei szerint rendezett korporativista nemzetgazdaságban (lásd még korporativizmus).

68 - FÉRFI EGYESÜLET

A biológiai humanizmus mint a nemzetiszocializmus tudományos tanítása az embert közösségi lényként értelmezi, és a természeti és kulturális közösségekbe integrálva látja. Míg a család mint a legkisebb természetes közösség a nagy szerves közösségek (lásd Volk és Rasse) csírasedtje és alapja, és a nő mint anya (lásd Mutterschaft) döntő jelentőségű, addig a férfiszövetség minden kulturális közösség (lásd Nation, Staat, Reich stb.) csírasedtje és alapja. A férfi szövetségek kulturális kialakulása nélkül sem a fejlett civilizációk létrejötte, sem a kulturális intézmények állandósága nem képzelhető el.

Minden közösségből kinövő kultúra, minden állami élet a männerbündi rendezőelveken alapul. Romlásuk a dekadencia egyértelmű bizonyítéka. Minden kultúra

kezdetén ott áll a férfiszövetség, amely ősidők óta mindenekelőtt az élet két területén hatékony: Egészséges emberi közösségekben a férfiszövetségek határozzák meg a szellemi vezetést (eredetileg papi testvériségek és szellemi vallási rendek - lásd még Rendek), valamint a közösség belső és külső védelmét (eredetileg harcos testvériségek és lovagrendek - lásd Soldatentum).

E felismeréseknek megfelelően a Nemzetiszocialista Párt (lásd Nemzetiszocialista Német Munkáspárt) következetesen férfiszövetségként szervezi magát. A nemzetiszocialista pártnak ez a férfiszövetsége a politikai vezetők testületével átveszi mind a nép szellemi vezetését (lásd Führerprinzip), mind pedig a Sturm-Abteilung (SA) révén a nemzeti közösség belső és külső védelmét. Az Új Rendben ebből alakul ki az új faji nemesség.

Szórakozás a horogkereszt alatt

Anekdóták gyűjteménye Gerhard Lauck összeállításában

27.

27.

Megálltunk tankolni egy iowai autópályán. A barátom észrevette, hogy a mellettünk lévő furgonban az emberek németül beszélnek. Ezért visszasiettem, és szerzett egy példányt az NSDAP/AO német nyelvű újságjából, az *NS Kampfrufból*. Aztán odament a németekhez, átadta nekik az újságot, és mesélt nekik egy kicsit az NSDAP/AO-ról.

Amikor visszatértem Németországba, gondolom, elég sok barátjuknak meséltem erről a kis találkozásról.

Ki tudja, talán még előfizetők is lettek.

28.

Valahogy sikerült egy NSDAP/AO matricát ragasztanom a forgalmas hamburgi főpályaudvar bejáratára anélkül, hogy lebuktam volna. Körülbelül 100 métert sétáltam, majd lassan megfordultam, hogy megnézzem, követnek-e a rendőrök vagy a vörösök (minden rendben volt)... és hogy figyeljem, reagálnak-e a matricára.

Szinte azonnal megállt a matrica előtt egy idősebb férfi, aki lassabban sétált, mint a legtöbb ember, és bámulta azt. Aztán a zsebébe nyúlt, és elővett valamit, ami papírnak és tollnak tűnt. Bizony, valamit leírt, valószínűleg a matricán szereplő NSDAP/AO-címet, feltételeztem.

Később az NSDAP/AO kapott egy levelet egy német férfitől, aki azt írta, hogy a hamburgi pályaudvaron látott matricáról tudta meg a címünket, és szeretné megkapni az irodalmunkat.

